

Мотиви към присъда № 14/26.02.2024 година по НОХД N2411/2023 г. по описа на ПОС.

Пловдивска окръжна прокуратура е повдигнала обвинение срещу подсъдимия П. И. П. за престъпление по чл.343, ал.1 б. „в“ вр.с чл.342 ал.1 от НК, за това, че на 06.06.2020 год. в землище на с. Скуtare, обл. Пловдив, на път III - 565 километър 0+500, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка “Тата”, модел “Сафари” с рег. № *****, е нарушил правилата за движение, а именно:

- чл. 5 ал. 1 т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Всеки участник в движението по пътищата: с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди,

- чл. 5 ал. 2 т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачът на пътно превозно средство е длъжен: да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесните пътни превозни средства”;

- чл. 20 ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

- чл. 20 ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.”;

- чл. 116 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с черно бял бастун, и към престарелите хора” и по непредпазливост, в условията на независимо съпричиняване с обвиняемата А. Н. П. ЕГН *****, е причинил смъртта на Х.К.Т. ЕГН:*****.

Пловдивската окръжна прокуратура е повдигнала обвинение със същия обвинителен акт и срещу А. Н. П. за престъпление по чл. 343 ал.1. б. “в”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, за това, че на 06.06.2020 год. в землище на с. Скуtare, обл. Пловдив, на път III - 565 километър 0+500, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка БМВ, модел “320” с рег. № *****, е нарушила правилата за движение, а именно:

- чл. 5 ал. 1 т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Всеки участник в движението по пътищата: с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди,

- чл. 5 ал. 2 т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачът на пътно превозно средство е длъжен: да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесните пътни превозни средства”;

- чл. 20 ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

- чл. 20 ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.”;

- чл. 116 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с черно бял бастун, и към престарелите хора” и по непредпазливост, в условията на независимо съпричиняване с обвиняемия П. И. П. ЕГН *****, е причинила смъртта на Х.К.Т. ЕГН:*****

Производството по делото е протекло по диференцираната процедура, уредена в разпоредбата на чл. 371, т. 2 от НПК, като подсъдимите П. И. П. и А. Н. П. са признали изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и са се съгласили да не се събират доказателства за тези факти.

Пред съдът са депозиран писмени молби от пострадалите лица Н. Х. Т. и А. К. В., с искане същите да бъдат конституирани в качеството на частни обвинители по делото. С определение на съда, исканията им са уважени.

Прокурорът поддържа обвинението след обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал и пледира подсъдимите да бъдат признати за виновни. Предлага при индивидуализация на наказанията им да бъде отчетено, че деянията са непредпазливи, подсъдимите са управлявали моторните превозни средства със скорост по-ниска от максимално разрешената, неосъждани са, оказали са съдействие на органите на ДП, след инцидента са сигнализирали на тел.112 и не са налице многобройни

нарушения на ЗДвП, които обстоятелства следва да бъдат отчетени като смекчаващи вината обстоятелства и да им бъде наложено наказание лишаване от свобода в минимален размер. Пледира се изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода да бъде отложено в максималния предвиден в чл.66 ал.1 от НК размер. Прави се искане на подсъдимите да бъде наложено и кумулативното наказание лишаване от право да се управлява МПС, за срок не по- малък от наложеното им наказание лишаване от свобода. Иска се в тежест на подсъдимите да бъдат възложени направените по делото разnosки, както и съда да се произнесе по веществените доказателства, приложени по делото.

Частният обвинител А. В. редовно уведомена за съдебното заседание не се явява. Явява се повереника ѝ -адв. З., която поддържа обвинението и пледира за налагане на наказания съобразени с личността на подсъдимите с оглед постигане на целите визирани в чл.36 от НК.

Частният обвинител Н. Т. редовно уведомен за съдебното заседание, чрез повереника си- адв.Й. не се явява. Последният пледира подсъдимите да бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения и им бъде наложено наказание, което да бъде редуцирано с 1/3 с оглед диференцираната процедура на разглеждане на делото. Сочи, че не са налице основания за приложението на чл.55 от НК и с оглед настъпилия смъртен резултат следва да им се наложи наказание лишаване от свобода, което да изтърпят ефективно, както и да им бъде наложено наказание лишаване от право да управляват МПС за срок от 3 години. Моли да бъдат осъдени да заплатят направените по делото разnosки за адвокатско възнаграждение.

Защитникът на подсъдимите адв. В. В. пледира, че фактическата обстановка по делото е изяснена от събраните доказателства и самопризнанията на подсъдимите. Излагат се съображения, че причина за настъпилото ПТП са както неправилните действия на подсъдимите, които са предприели маневра завой на ляво, за да заобиколят пострадалия като са се движили със скорост, която е била технически съобразена и разрешена, така и поведението на пострадалия, който е навлязъл на платното за движение и е предприел пресичането му в момент, когато това не е било безопасно. Иска се съдът да определи и наложи справедливо наказание на подсъдимите, като отчете наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства- чистото им съдебно минало, оказаното съдействие на органите на ДП, сигнализирането на тел.112 от подс.П., трудовата им ангажираност, семейното им положение и критично отношение към случилото се. Излагат се съображения, че следва да се уважи искането на държавното обвинение и наложените на подсъдимите наказания да не бъдат изтърпявани ефективно. Прави се искане да се приложи разпоредбата на чл.55 ал.3 от НК и да не им се налага наказание лишаване от право да управляват моторно превозно средство. Пледира се да бъдат признати за невиновни в извършване на нарушения на чл.5 ал.1 и ал.2 и чл.20 ал.1 от ЗДвП, доколкото първите касаят общи норми и не налагат спазване на задължения от страна на

водачите, а конкретното поведение на подсъдимите не е в нарушение на чл.20 ал.1 от ЗДвП.

Подсъдимият П. и подсъдимата П. молят да им бъде наложено справедливо наказание.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства приема за доказана следната фактическа обстановка:

Подсъдимият П. И. П. е роден на ****г. в гр. Т., живущ в ****, б., български гражданин, със средно специално образование, женен, работещ, неосъждан /реабилитиран/, ЕГН *****.

Подсъдимата А. Н. П. е родена на ****г. в гр. П., живуща в ****, б., българска гражданка, със средно специално образование, омъжена, неработеща, неосъждана, ЕГН *****.

Подсъдимите А. П. и П. П. са правоспособни водачи на МПС и притежават правоспособност за категории В, В1 и АМ. На ****г. сключили граждански брак, като преди това подсъдимата носела фамилното име Д..

На 06.06.2020г. около 19,30ч. Х.К.Т. /с прякор ***/ отишъл в дома на свид. С.З.И. в ****. Същият бил употребил алкохол. Той и свид. И. отишли в заведение в селото, където консумирали алкохол. Преди 23,00ч., във видимо нетрезво състояние, Х. Т. се качил на коня си и си тръгнал, без да каже на свид. И. къде отива.

На 06.06.2020г. около 23,00ч. свид. С.Т.П. управлявал собствения си автомобил, който бил оборудван с работещ видеорегистратор, в посока с. Скуtare - гр. Пловдив. Малко след с. Скуtare видял по пътното платно, което не било осветено, в дясната му част да върви Х.К.Т., който се държал неадекватно и изглеждал пиян. Изведнъж започнал да маха с ръка и да се движи наляво по пътното платно. В момента, в който видял пешеходеца, свид. П. завил наляво, за да избегне удара, след което продължил по пътя си.

На 06.06.2020г. в тъмната част на денонощието, след 22,30ч., подсъдимите П. П. и А. П. се движели по платното за движение по път III 565 км 0+500 гр. Пловдив – с. Скуtare в посока от запад на изток. Пътното платно било с две ленти, двупосочно, с асфалтово покритие, в добро състояние, с ясно видима хоризонтална маркировка. Нямаło улично осветление.

Първи се движел подс. П., като управлявал лек автомобил „Тата Сафари“ с рег. ***** със скорост на движение около 57 км/ч. След него се движела подс. П., която управлявала лек автомобил „БМВ 320Д“ с рег. № *****, със скорост на движение също около 57 км/ч. Тази скорост била технически съобразена в конкретната пътно-климатична обстановка и конкретните условия на осветеност при движение на къси светлини, при която средната дължина на осветената зона пред автомобилите била около 70-80 метра.

В автомобила, управляван от подс. П., на задната седалка в специално закрепени детски столчета били двете им деца /на единадесет месеца и на

четири години/. И тя и подс. П. шофирали на къси светлини на фаровете, като движението не било интензивно.

Подсъдимите приближавали Т-образното кръстовище с отбивката, от дясната им страна в посоката на движението им, за предприятие „Булсафил“. В това време пешеходецът Х.К.Т. бил в дясно от платното за движение, откъдето в един момент навлязъл на платното за движение от дясно на ляво пред двата автомобила. Подс. П., който се движел като първи автомобил, преценил, че ще удари пешеходеца, затова навил рязко волана наляво и ускорил, като подал газ, но не успял да избегне пешеходеца Т. и така последвал първи удар в областта на предната дясна врата на автомобила и дясното огледало. Ударът настъпил върху платното за движение, по дължина на 16-17 метра западно от ориентира /приет в протокола за оглед на местопроизшествие/ и по широчина на 8-9 метра северно от южната граница на платното за движение. От удара Х. К. паднал на пътното платно в дясно и зад автомобил „Тата Сафари“, управляван от подс. П.. В момента, в който П. отклонил автомобила наляво, подс. П. последвала действията му и също отклонила управлението от нея автомобил наляво. Така достигнала до падналия пешеходец. Настъпил удар в предната дясна долна част на лекия автомобил „БМВ 320Д“, като тялото на Х. Т. било прегазено от десните колела на автомобила. Вторият удар настъпил върху платното за движение, по дължина на 11-12 метра западно от ориентира /приет в протокола за оглед на местопроизшествие/ и по широчина на 8,5-9,5 метра северно от южната граница на платното за движение.

След около 100 метра подс. П. спрели автомобилите. Подсъдимият излязъл и тръгнал да се връща пеша към мястото на удара. По пътя натам се обадил на телефон 112, съобщил името си, регистрационните номера на двата автомобила и това, че е блъснал човек. След това се насочил към тялото на Х. Т., който нямал признаци на живот. На мястото на пътния инцидент започнали да спират други автомобили. Мястото било обозначено до идването на органите на МВР.

Пристигнали полицейските служители при РУ на МВР *** – свидетелите: Х. Г.О., С.Г.М. и Б.И. Л.. Свид. М. изпробвал подсъдимите П. П. и А. П. за употреба на алкохол и наркотични вещества, като пробите и на двамата били отрицателни.

Медицинският екип на спешна помощ, който пристигнал, констатирал смъртта на Х.К.Т., след което си тръгнал.

Били уведомени близките на Т. – Д.Н.Т. /майка/, А. К. В. /сестра/ и Н. Х. Т. /син/.

Свид. С.П. предоставил за нуждите на разследването един брой компакт диск, на който бил качен запис от видеорегистратора му. Впоследствие бил извършен оглед на този диск.

В хода на досъдебното производство била назначена и изготвена

съдебномедицинска експертиза на труп № 101/2020г., според чието заключение на Х.К.Т. са били причинени следните увреждания: разкъсване на белите дробове и плеврата, разкъсване и размачкване на черният дроб, двата бъбрека, слезката, диафрагмата, аортата, наличие на 1200 мл. тъмна течна кръв в гръдния кош и на 800мл. в коремната кухина, счупване на черепната основа, счупване на множество ребра двустранно, на тялото на 7-ми шиен и 10-ти гръден прешлен, счупване на бодлестите израстъци от 1-ви до 10-ти прешлен, счупване на лопатките, счупване на костите на таза, кръвонасядане на гръдната мускулатура около счупените ребра, наличие на множество кръвонасядания и охлузвания по главата, шията, гръдния кош, гърба и горните и долните крайници, наличие на съсирена кръв в носните отвори и проходи, наличие на две разкъсно- контузии рани в областта на корема, главата и десния горен крайник. Причина за смъртта на Х.К.Т. е тежки увреждания на вътрешните органи несъвместими с живота (разкъсване на белите дробове, черният дроб, слезката, бъбреците, аортата и др.). Установените травматични увреждания са причинени от действието на твърд тъп предмет (от удар или притискане с такъв) със значителна кинетична енергия и маса, и отговарят да са получени така, при ПТП - като пешеходец, който е блъснат и след това прегазен от лек автомобил. Описаните травматични увреждания са в пряка причинна връзка с настъпването на смъртта на Т. и претърпяното от него ПТП на 07.06.2020г. Уврежданията са прижизнени, което личи от изразените кръвонасядания и кръвоизливи около местата с травматични увреждания.

Назначена и изготвена в хода на досъдебното производство е и съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 42/2023г., според чието заключение: От допълнително извършения оглед на автомобила марка „Тата“, модел „Сафари“ се установило, че страничното огледало се намира на височина 118 см. и е с размери приблизително 8 см.- 16 см. - 26 см. - 11 см. Използвайки модел с височина 165 см., съвпадащ с ръста на Т., се установило, че на височина 118 см се намира 8 ребро. В СМЕ в раздел „Външен оглед. Гръден кош“ има описание на охлузване с размери 14/4 см., разположено в лявата половина на гръдния кош по задна мишнична линия на ниво 6-8 ребро. Въз основа на локализацията и размерите вещите лица са приели, че е причинено от удара с дясното огледало. При последващото падане на Т. върху пътната настилка е възможно да бъде причинена описаната в СМЕ черепно-мозъчна травма. Поради наличие на многофрагментно счупване в лява слепоочна област и наличие на противоположен епидурален кръвоизлив може да се направи извода, че вероятно счупването се дължи от падане от собствен ръст в областта на лявата половина на главата. Описано е многофрагментно счупване на черепната основа като фрактурните линии започват от теменната кост и вървят надолу към черепната основа, което причинява разкъсване и размекчение на моста и продълговатия мозък. Поради липса на описани контузионни огнища в тилна и челна мозъчния дялове може да се направи заключение, че те са причинени от притискане

и/или прегазване от втория автомобил. Описаната в СМЕ гръдна травма има комплексна етиология, тя е причинена както от падането върху пътната настилка в резултат на удара от първия автомобил с последващото притискане и прегазване от втория автомобил, поради това разграничаването на телесните увреди според начина на причиняването им е невъзможно.

Разкъсването на гръдната аорта, непосредствено под аортната дъга може да бъде причинено основно по два механизма - т.нар „ движение на махалото „ или „парен чук“. Първият е пример за инерционна травма - при падането върху пътната настилка, движението на тялото на Т. внезапно се прекратява, но относително подвижните органи в Анатомичните кухни, каквото е и сърцето, продължават своето движение - получава се ефект напомним движение на махало. Вторият механизъм настъпва при притискане на гръдния кош, при което настъпва и притискане на гръдната аорта от околните тъкани с последващо екстремно повишаване на налягането, което причинява разкъсване на стените на аортата - „парен чук“. Поради липса на описание на точната локализация на разкъсване на гръдната аорта, вещите лица не могат да отговорят, кой механизъм е бил по- вероятен. При условие, че ако разкъсването на аортата е непосредствено до локализацията на артериалния лигамент, то първият механизъм е по-вероятен /т.е травмата причинена при падането на тялото върху пътната настилка в резултат на удар от първия автомобил /. Тежките травматични увреждания на двата бели дроба, разкъсването им от главните бронхи в областта на хилусите им, множеството разкъсвания по повърхностите им от костните фрагменти на счупените ребра са в резултат най- вероятно от притискането и прегазването от втория автомобил. Въз основа на горе посочените сведения може да се направи извода, че многофрагментното счупване на тазовия пръстен, разкъсването на слезката, черния дроб и на бъбреците са в резултат на прегазването от втория автомобил. Вещите лица са посочили, че при тези телесни увреждания, както и описаните в СМЕ не могат да отговорят категорично на въпроса, в какъв интервал е могла да настъпи смъртта на пешеходеца, съпоставимо от времето на прегазване на втория автомобил. Посочили са, че ако бе доказано хистологично наличие на аспирация на кръв в белите дробове тогава може да се направи извода, че тя е настъпила преди счупването на черепната основа с дислокация на костни фрагменти и разкъсване на мозъчния ствол, тъй като там е локализиран центъра на дишането. Настъпването на аспирация на кръв в белодробните алвеоли се нуждае от наличие на ефективни дихателни движения. Вещите лица са приели, че единствената причина за внезапна смърт от описаните травматични увреждания в СМЕ е разкъсването на мозъчния ствол /мост и продълговат мозък/, тъй като това е мозъчна структура, които регулират дихателната и сърдечно-съдовата дейност. При разкъсването на гръдната аорта е необходимо време, през което организма да загуби голямо количество кръв /над 1500 мл/, необходимо за настъпване на смърт. В гръдната кухня е установено 1200 мл. количество кръв. Този времеви интервал не може да бъде конкретизиран. Разкъсването на белите

дробове, слезка, черен дроб и двата бъбрека, което е съпроводено с остра кръвозагуба. В коремната кухина е установено 800 мл. количество кръв. Тези травматични увреждания, за да причинят смърт от остра загуба, е необходим интервал от време, като последният не може да се конкретизира. Въз основа на съдебномедицинската находка непосредствените причини за смъртта на Т. основно са две конкуриращи се помежду си, които сами по себе си биха могли да доведат до летален изход. Увреждане на жизненоважни мозъчни центрове в резултат на разкъсване на мозъчния ствол - ТРАВМА НЕСЪВМЕСТИМА С ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ. Остра кръвозагуба в количество от 2 л кръв в резултат на разкъсване на гръдната аорта, разкъсване на вътрешни гръдно-коремни органи: бял дроб, бъбреци, слезка и черен дроб. Разкъсването на гръдната аорта като магистрален артериален съд с високо налягане би могло само по себе си да причини смърт от остра кръвозагуба. Разкъсването на гръдната аорта е в резултат от падането на Т. върху пътната настилка, то останалите описани травматични увреждания, които могат да доведат до смърт описани по-горе са в резултат на притискане и прегазване от втория автомобил, като последното е настъпило след кратък интервал от време. Руптурата на гръдната аорта сама по себе си, без наличие на останалите травматични увреждания би могла да причини смърт. Пълното разкъсване на аорта е травма, несъвместима с човешкия живот.

В хода на досъдебното производство е назначената и изготвена химическа експертиза № А-111/2020г., която е установила наличие на алкохол 2,55 промила в кръвта на Х. Т..

Изготвената е и комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза, според чието заключение ПЪРВИЯТ УДАР между лек автомобил „Тата Сафари“ и пешеходецът Х.К.Т. е настъпил върху платното за движение на място, което се намира по дължина на 16 - 17 м западно от Ориентира, приет в протокола за оглед и по широчина на 8 – 9м. северно от южната граница на платното за движение. ВТОРИЯТ УДАР между лек автомобил „БМВ 320D“ и пешеходецът Х.К.Т. е настъпил върху платното за движение на място, което се намира по дължина на 11 - 12 м западно от Ориентира, приет в протокола за оглед и по широчина на 8,5 - 9,5 м северно от южната граница на платното за движение. Скоростта на л.а. Тата Сафари преди произшествието и към момента на удара е била около 57 км/ч. Скоростта на л.а. БМВ 320D преди произшествието и към момента на удара е била около 57 км/ч.

В Анализираната пътна ситуация, при реакция със задействане на спирачната система в момента на навлизане на пешеходеца Х.К.Т. на платното за движение от дясно, водачът на л.а. Тата Сафари е имал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на първия удар и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране. В момента на навлизане на пешеходеца Х.К.Т. на платното за движение от дясно, водачът на л.а. Тата Сафари е имал техническа възможност да установи

автомобила преди мястото на първия удар и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране със скоростта, с която се е движел.

От мащабната скица е видно, че при движение на двата автомобила направо по дясната лента, със или без задействана спирачна система, те биха преминали зад пешеходеца Х.К.Т., но в случай, че той не се спира на платното а през цялото време се движи с бегом. В анализираната пътна ситуация, при реакция със задействане на спирачната система в момента на фактическото отклоняване на л.а. Тата Сафари на ляво, водачът на л.а. БМВ 320D е имал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на втория удар и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране. При реакция със задействане на спирачната система в момента на фактическото отклоняване на л.а. Тата Сафари наляво, водачът на л.а. БМВ 320D е имал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на втория удар и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране със скоростта, с която се е движел. От мащабната скица е видно, че при движение на двата автомобила направо по дясната лента, със или без задействана спирачна система, те биха преминали зад пешеходеца Х.К.Т., но в случай, че той не се спира на платното, а през цялото време се движи с бегом. В случая технически съобразената скорост с атмосферните условия и конкретните условия на осветеност при движение на къси светлини е била 76 км/ч. Скоростта на двата автомобила от 57 км/ч. е била технически съобразена в конкретната пътно-климатична обстановка и конкретните условия на осветеност при движение на къси светлини. В случая технически съобразената скорост с пътно-климатичните условия и дължината на конкретната видимост към пешеходец с тъмни дрехи при движение на къси светлини е била 62 км/ч. Скоростта на двата автомобила от 57 км/ч. е била технически съобразена в конкретната пътно-климатична обстановка и дължината на конкретната видимост към пешеходец с тъмни дрехи при движение на къси светлини.

Причините за настъпилото ПТП от техническа гледна точка са, че:

1. пешеходецът Х.К.Т. е навлязъл на платното за движение и е предприел пресичането му на място, по начин и в момент, когато това не е било безопасно т.е. на неосветен участък на извънградски път и без да се съобрази с приближаващите се автомобили.

2. Водачът на л.а. „Тата Сафари“ - П. И. П. е предприел завой на ляво и по неговите твърдения е ускорил автомобила, вместо да предприеме спиране, при което нямаше да настъпи първия удар.

3. Водачката на л.а. „БМВ 320D“ - А. Н. Д. / П./ е предприела завой на ляво, вместо да предприеме спиране, при което нямаше да настъпи втория удар. Вещите лица са приели, че основна причина за произшествието от страна на подс. П. П. е, че е предприел завой наляво и е ускорил автомобила, вместо да спре – именно поради това е настъпил първият удар. В момента на навлизане на пешеходеца Х.К.Т. на платното за движение отдясно подс. П. е

имал техническа възможност да установи автомобила преди мястото на първия удар и да избегне произшествието чрез безопасно екстрено спиране със скоростта с която се е движел.

Съдът кредитира заключенията на вещите лица, като компетентно изготвени, с необходимите професионални знания и опит в съответните област, отговорили в пълнота на поставените им въпроси.

Горната фактическа обстановка съдът приема за доказана от самопризнанието на подс. П. П. и подс.А. П., което е подкрепено от свидетелските показания на разпитаните в досъдебното производство свидетели – Х. Г.О. /л.83 от ДП/, С.Г.М. /л.84 от ДП/, Б.И. Л. / л.85 от ДП/, С.Т.П. /л.86 от ДП /, И.Г.К. /л.88 от ДП /, С.З.И. /л.89/, Д.Н.Т. /л.90 от ДП/, А. К. В. /л.91-92 от ДП/, Н. Х. Т. /л.93 от ДП /, подкрепено е от: протоколи за оглед на местопроизшествие с фотоалбуми /л. 52-78 от ДП/, заповеди за задържане на лице- /л.8, 33 от ДП/, протоколи за оглед на веществени доказателства и фотоалбум към него- /л.97 -98, 104 -108 от т.1 -ви ДП/, съдебно химична експертиза – /л.116 от ДП/, съдебно-медицинска експертиза на труп №101/2020г. /л. 121-126 от т.1-ви от ДП/, съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 42/2023г., тройна съдебно медицинска експертиза по писмени данни №42/2023г. - /л.132-144 от ДП/, комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза- /л.1 – 39 от т.2-ри от ДП/, справки за съдимост, удостоверение за наследници- /л.69, 73 от ДП/, справки за нарушител от региона /л. 26-27, 51 от ДП/, справка от тел.112, справка за собственост на лек автомобил -/л.59- 60 от ДП/, справка от Агенция “Пътна инфраструктура“- /л.112 -114 от ДП/, справка от Национален институт по метеорология и хидрология филиал Пловдив- /л.110 от ДП/, както и справки от БДС.

Горните по един безсъмнен и непротиворечив начин описват приетата от съда за установена фактическа обстановка по делото.

Описаната фактическа обстановка, посочена в обвинителния акт, съдът приема за безспорно и категорично установена от самопризнанието на подсъдимите направено за целите на съкратеното съдебно следствие, проведено по реда на чл. 371 т.2 от НПК, което кореспондира с доказателствата, събрани в хода на досъдебната фаза на процеса. От значение за установяване на обективната истина по делото се явяват показанията на разпитаните свидетели: Х. Г.О., С.Г.М., Б.И. Л., С.Т.П., И.Г.К., С.З.И. от които се установява времето, мястото и механизма на осъществяване на деянието. В показанията на разпитаните по делото свидетели не се установяват противоречия по отношение на включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, които да налагат по-задълбоченото и подробното им обсъждане и анализиране по смисъла на чл.305, ал.3 от НПК. Същите са в унисон и със заключението на КСМЕАТЕ, съдебно медицинската експертиза на труп, СМЕ по писмени данни и протоколите за оглед на местопроизшествие. Поради това съдът възприема и кредитира при

постановяване на присъдата си показанията на свидетелите относно изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти, признати по реда на чл.371, т.2 от НПК, като обективно, логично и последователно пресъздаващи обстоятелствата от значение за предмета на доказване, кореспондиращи, както помежду си, така и с останалите, събрани и приложени по делото, писмени доказателства и заключения на изготвените експертизи.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Подсъдимият П. И. П. е годен субект на престъплението, в което е обвинен, извършил го е като пълнолетно лице и в състояние на вменяемост.

Подсъдимият П. И. П. е осъществил от обективна и субективна страна престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, като на 06.06.2020 год. в землище на с. Скуtare, обл. Пловдив, на път III - 565 километър 0+500, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Тата“, модел „Сафари“ с рег. № *****, е нарушил правилата за движение, а именно:

- чл. 20 ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

- чл. 20 ал. 2 изр. 2-ро от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.”;

- чл. 116 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с черно бял бастун, и към престарелите хора” и по непредпазливост, в условията на независимо съпричиняване с А. Н. П. ЕГН *****, е причинил смъртта на Х.К.Т., ЕГН *****.

Съдът в съдебния си акт приложи нормата, която е действала към момента на деянието, съобразно разпоредбата на чл.2 от НК. Същата е изменена само в санкционната си част, поради което и ще бъде взета под внимание при определяне на наказанието на подс.П., доколкото в редакцията си към момента на деянието се явява и по- благоприятен за него закон, предвид увеличеното след деянието минимално наказание от две на три години лишаване от свобода.

От обективна страна подс. П. на инкриминираната дата при управление на моторно превозно средство – л.а. „Тата“ е нарушил правилата за движение по пътищата, тъй като, като водач е бил длъжен да следи непрекъснато

пътната обстановка. В конкретния случай подс.П. е закъснял с реакцията си спрямо пешеходеца Х. Т., който е представлявал опасност на пътя и който е решил да заобиколи, навлизайки в насрещната лента за движение, към която той се е движел, с което е нарушил разпоредбата на чл.20 ал.1 от ЗДвП, съобразно Решение № 45/2009 г. 3-то н.о на ВКС и Решение № 59/2011 г. на 1-во н.о на ВКС. Съобразно Решение № 842/1975г., Решение № 1234/1976 г., Решение № 945/1978 г., Решение № 960/1080 г. и Решение № 164/1988 г. всички на 3-то н.о на ВКС- контролът, който има предвид чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, представлява владение на управляваното превозно средство, във всяко отношение, и той обхваща всички действия на водача, които засягат не само техническото състояние на пътното превозно средство и показанията на съответните негови уреди, а и възможността пътното превозно средство да се задвижи само или да бъде задвижено или ползвано от трети лица, но и положението му спрямо останалите участници в движението, спрямо пътя или терена.

С действията си подс.П.П. е нарушил и разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП, тъй като не е пропуснал преминаващия макар и неправилно по пътното платно пешеходец- Х.Т., като не е проявил нужното внимание и предпазливост и не е намалил или спрял управляваното от него МПС, а напротив опитал се да го заобиколи и е увеличил скоростта си. С това си поведение подс. П. е нарушил и чл.20 ал.2 изр.2-ро от ЗДвП. Последната налага намаляване скоростта на движение и спиране – Решение № 176/2011 II-ро НО на ВКС, а в настоящия случай подс.П. е реагирал неправилно като е увеличил скоростта си на движение и е опитал да заобиколи пешеходеца Т. навлизайки в насрещната лента за движение към която същия се е бил насочил.

По отношение на чл.20 ал.2 изр.1-во от ЗДвП съдът счита, че не е налице движение с несъобразена скорост от подсъдимия П., доколкото според заключенията на вещите лица същата е била съобразена с конкретната пътно-климатична обстановка и дължината на конкретната видимост към пешеходец облечен с тъмни дрехи при движение на управлявания от подсъдимия автомобил на къси светлини, поради което и същия бе оправдан да е извършил това нарушение на ЗДвП. Съдебният състав намира и че подсъдимия следва да бъде оправдан да е извършил нарушение и на чл.5 ал. 1 и ал.2 от ЗДвП като нарушени общи норми на поведение, които не вменят конкретни задължения на подсъдимия като водач на моторно превозно средство.

Настъпилите вредоносни последици субсимираат и релевантните за повдигнатото обвинение квалифициращи факти – причиняване на смърт на Х. Т..

От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост във формата- небрежност, като деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

При индивидуализацията на наказанието на подс. П. И. П. съдът взе предвид наказанието такова каквото е било предвидено в нормата на НК, което се явява и по-благоприятно за подсъдимия, поради което счита, че следва да се приложи чл.2 ал.2 от НК. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдебния състав отчита липсата на минали осъждания, добрите му характеристични данни, сигнализирането на тел.112 и наличието на съпричиняване от страна на пострадалото лице за настъпване на ПТП-то. Отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не отчита. Предвид това съдът като прецени изложените по-горе обстоятелства приема, че в случая следва да се определи наказание в минимален размер, а именно ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода.

Така определеното наказание в размер на две години лишаване от свобода на основание чл.66 ал.1 от НК следва да бъде отложено за изтърпяване с изпитателен срок от ПЕТ ГОДИНИ. Подс.П. не е осъждан и за постигане на целите на наказанието и най-вече за поправянето на подсъдимия не е наложително същия да изтърпи ефективно наказанието, тъй като деянието е изолирана проява на противоправно поведение и съдът счита, че нормата на чл.66 от НК би оказала нужното предупредително и възпиращо въздействие върху подсъдимия.

Настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за приложението на чл.55 от НК, доколкото липсват многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Не се споделят като основателни доводите на адв.В., че подсъдимият е проявил критично отношение и е изразил съжаление за извършеното извън направеното самопризнание за целите на съкратеното съдебно производство по чл.371 т.2 от НПК. Доказателства за трудова ангажираност не са представени, поради което и съдебния състав не намира за основателно искането за приложението на чл.55 от НК.

На основание чл.59 ал.2 във вр. с ал.1 т.1 от НК следва да се приспадне от така наложеното на подсъдимия П. И. П. наказание в размер на две години лишаване от свобода времето, през което е бил задържан по реда на ЗМВР на 06.06.2020 г., като един ден задържане под стража се зачита за един ден лишаване от свобода.

На основание чл. 343г във вр. с чл. 37 ал. 1 т. 7 от НК на подсъдимият следва да се наложи и кумулативното наказание лишаване от право да управлява МПС, което с оглед на високата степен на обществена опасност на деянието и съгласно нормата на чл.49 от НК се индивидуализира в размер на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от право да се управлява МПС.

Подсъдимата А. Н. П. е годен субект на престъплението, в което е обвинена, извършила го е като пълнолетно лице и в състояние на вменяемост.

Подсъдимата А. Н. П. е осъществила от обективна и субективна страна

престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в”, вр. чл. 342, ал. 1 от НК като на 06.06.2020 год. в землище на с. Скуtare, обл. Пловдив, на път III – 565 километър 0+500, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка БМВ, модел „320” с рег. № *****, е нарушила правилата за движение, а именно:

- чл. 20 ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

- чл. 20 ал. 2, изр. 2-ро от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.”;

- чл. 116 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с черно бял бастун, и към престарелите хора” и по непредпазливост, в условията на независимо съпричиняване с П. И. П. ЕГН *****, е причинила смъртта на Х.К.Т., ЕГН *****.

Съдът в съдебния си акт приложи нормата, която е действала към момента на деянието, съобразно разпоредбата на чл.2 от НК. Същата е изменена само в санкционната си част, поради което и ще бъде взета под внимание при определяне на наказанието на подс.П., доколкото в редакцията си към момента на деянието се явява и по- благоприятен за нея закон, предвид увеличеното след деянието минимално наказание от две на три години лишаване от свобода.

От обективна страна подс. П. на инкриминираната дата при управление на моторно превозно средство – л.а. „БМВ“ е нарушила правилата за движение по пътищата, тъй като, като водач е била длъжна да следи непрекъснато пътната обстановка. В конкретния случай подс.П. е закъсняла с реакцията си спрямо пешеходеца Х. Т., който е представлявал опасност на пътя и който е забелязала несвоевременно и е решила да заобиколи, навлизайки в насрещната лента за движение към която той се е движел, с което е нарушила разпоредбата на чл.20 ал.1 от ЗДвП, съобразно Решение № 45/2009 г. 3-то н.о на ВКС и Решение № 59/2011 г. на 1-во н.о на ВКС. Съобразно Решение № 842/1975г., Решение № 1234/1976 г., Решение № 945/1978 г., Решение № 960/1080 г. и Решение № 164/1988 г. всички на 3-то н.о на ВКС- контролът, който има предвид чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, представлява владееене на управляваното превозно средство, във всяко отношение, и той обхваща всички действия на водача, които засягат не само техническото състояние на пътното превозно средство и показанията на съответните негови уреди, а и възможността пътното превозно средство да се задвижи само или да бъде задвижено или ползвано от трети лица, но и положението му спрямо останалите участници в движението, спрямо пътя или терена.

С действията си подс.П.П. е нарушила и разпоредбата на чл. 116 от ЗДвП, тъй като не е пропуснала преминаващия макар и неправилно по пътното платно пешеходец- Х.Т., като не е проявила нужното внимание и предпазливост и не е намалила или спряла управляваното от нея МПС, а напротив опитала се е да го заобиколи и е увеличила скоростта си. С това си поведение подс. П. е нарушила и чл.20 ал.2 изр.2-ро от ЗДвП. Последната налага намаляване скоростта на движение и спиране – Решение № 176/2011 П-ро НО на ВКС, а в настоящия случай подс.П. е реагирала неправилно като е увеличила скоростта си на движение и е опитала да заобиколи пешеходеца Т. навлизайки в насрещната лента за движение към която той се е движел.

По отношение на чл.20 ал.2 изр.1-во от ЗДвП съдът счита, че не е налице движение с несъобразена скорост от подсъдимата П., доколкото според заключенията на вещите лица същата е била съобразена с конкретната пътноклиматична обстановка и дължината на конкретната видимост към пешеходец облечен с тъмни дрехи при движение на къси светлини на управляваното от нея превозно средство, поради което и същата бе оправдана да е извършила това нарушение на ЗДвП. Съдебният състав намира и че подсъдимата следва да бъде оправдана да е извършила нарушение и на чл.5 ал. 1 и ал.2 от ЗДвП като нарушени общи норми на поведение, които не вменят конкретни задължения на подсъдимата като водач на моторно превозно средство.

Настъпилите вредоносни последици субсимира и релевантните за повдигнатото обвинение квалифициращи факти – причиняване на смърт на Х. Т..

От субективна страна деянието е извършено по непредпазливост във формата- небрежност, като деецът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

При индивидуализацията на наказанието на подс. А. Н. П. съдът взе предвид наказанието такова каквото е било предвидено в нормата на НК, което се явява и по- благоприятно за подсъдимата, поради което счита, че следва да се приложи чл.2 ал.2 от НК. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдебният състав отчита липсата на минали осъждания, добрите й характеристични данни, малкото нарушения на ЗДвП и наличието на съпричиняване от страна на пострадалото лице за настъпване на ПТП-то. Отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не отчита. Предвид това съдът като прецени изложените по- горе обстоятелства приема, че в случая следва да се определи наказание в минимален размер, а именно ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода.

Така определеното наказание в размер на две години лишаване от свобода на основание чл.66 ал.1 от НК следва да бъде отложено за изтърпяване с изпитателен срок от ПЕТ ГОДИНИ. Подс.П. не е осъждана и за постигане на целите на наказанието и най-вече за поправянето на подсъдимата не е наложително същата да изтърпи ефективно наказанието, тъй като деянието е изолирана проява на противоправно поведение и съдът

счита, че нормата на чл.66 от НК би оказала нужното предупредително и възпиращо въздействие върху подсъдимия.

Настоящият съдебен състав не намира, че са налице основания за приложението на чл.55 от НК, доколкото липсват многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Подсъдимата не е проявила критично отношение и не е изразила съжаление за извършеното извън направеното самопризнание за целите на съкратеното съдебно производство по чл.371 т.2 от НПК, поради което и искането на адв.В. се явява неоснователно.

На основание чл.59 ал.2 във вр. с ал.1 т.1 от НК следва да се приспадне от така наложеното на подсъдимия А. Н. П. наказание в размер на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода времето, през което е бил задържан по реда на ЗМВР на 06.06.2020 г., като един ден задържане под стража се зачита за един ден лишаване от свобода.

На основание чл. 343г във вр. с чл. 37 ал. 1 т. 7 от НК на подсъдимият следва да се наложи и кумулативното наказание лишаване от право да управлява МПС, което с оглед на високата степен на обществена опасност на деянието и съгласно нормата на чл. 49 от НК се индивидуализира в размер на ДВЕ ГОДИНИ лишаване от право да се управлява МПС.

ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА по делото: 2 броя компакт дискове, приложени на л. 87 и л. 103 от ДП да бъдат оставени по делото до изтичане на срока на съхранението му.

Веществените доказателства – Драг чек 3000 с фабричен номер *** в сива полиетиленова опаковка с надпис с химикал „П.“ и Драг чек 3000 с фабричен номер *** в сива полиетиленова опаковка с надпис от химикал „А. Д.“, намиращи се в ОС – Пловдив, да бъдат унищожени като вещи без стойност след влизане на присъдата в законна сила.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъди подсъдимите П. И. П. и А. Н. П. да заплатят на Н. Х. Т. сумата от 4500 (четири хиляди и петстотин) лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК съдът осъди подсъдимите П. И. П. и А. Н. П. да заплатят на А. К. В. сумата от 600 (шестстотин) лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия П. И. П. е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР – Пловдив сумата от 1444,85 (хиляда четиристотин четиридесет и четири лева и 85 ст.) лева, представляваща направени разноски в хода на досъдебното производство.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимата А. Н. П. е осъдена да заплати по сметка на ОД на МВР – Пловдив сумата от 1444,85 (хиляда четиристотин четиридесет и четири лева и 85 ст.) лева, представляваща направени разноски в хода на досъдебното производство.

Мотивиран така, съдът се произнесе с присъдата си.

Председател: